

14. Afsnit

Martinus livsværk føres videre.

14.1 Indledende bemærkninger

Selv om den historiske gennemgang af Martinus liv og arbejde naturligvis slutter ved Martinus bortgang, er det alligevel af betydning at se, at der står en gruppe af dygtige og handlingskraftige medarbejdere tilbage, som kan videreføre den institution som Martinus kaldte "Sagen", og som blev bygget op under Martinus ledelse. Men vi må huske på, at Sagens fysiske del er blevet til på grundlag af de midler, som et utal af Martinus og Sagens venner har givet Martinus gennem årene, og et utal af ulønnede arbejdstimer som mennesker gennem årene har givet til Martinus og Sagen. Alt hvad de har givet af økonomisk såvel som fysisk art, har de givet i tillid til og i fuld overbevisning om, at det Martinus stod for, og som han har efterladt menneskeheden i form af hans kosmologi, er den virkelige sandhed om det guddommelige og universet.

Selve Martinus åndelige arbejde, der bestod i at nedskrive de informationer om kosmologien han fik via sin kosmiske bevidsthed, er naturligvis definitivt ophørt, men Martinus har gennem sin skribentvirksomhed givet menneskene en gave, der er det aller vigtigste, og som skal forvaltes. Det er denne forvaltningsopgave som hans medarbejdere nu står overfor.

Det vil sige, at institutionen først og fremmest skal administrere det skriftlige materiale, som Martinus har efterladt sig i form af bøger, artikler og foredrag, således at de vil være til rådighed, og kunne købes af de mennesker, der i fremtiden får interesse for Martinus kosmologi.

Herudover skal man administrere de fysiske rammer, som Martinus fik skabt til administration af og som undervisningssteder for hans kosmologi.

Ledelsen skal herudover være udadvendt, således at flere og flere mennesker kan få øje på den visdom, som Martinus har efterladt os. Der skal hele tiden være mennesker som har en dyb indsigt i Martinus kosmologi, og som ikke alene har lysten, men absolut også evnen til at undervise og vejlede interesserede, så de får lyst til selv at studere Martinus kosmologi.

Alt dette er den arv og de opgaver som Martinus har efterladt sig til sine nære medarbejdere nu, og til de kommende aktive mennesker i sagens tjeneste. Sagen eksisterer jo fortsat, selv om Martinus har forladt det fysiske plan.

14.2 Kildematerialet

Til belysning af de ideer og intentioner, som Martinus nærmeste medarbejdere havde umiddelbart efter Martinus bortgang, til at videreføre Sagen, har jeg medtaget nogle få artikler skrevet af nogle af disse medarbejdere. Artikler som belyser deres fremtidsvisioner.

Jeg har også medtaget en oversigt over den økonomiske situation i Martinus Åndsvidenskabelige Institut ved begyndelsen af året 1981, så vi kan se hvilket økonomisk grundlag der var for at videreføre Sagen.

Kilderne til dette afsnit er udelukkende de første numre efter Martinus død af tidsskriftet Kosmos, hvor disse medarbejdere har fremlagt deres synspunkter.

14.3 Martinus: "Det Tredje Testamente" begynder at udkomme på Borgens Forlag. Første bind den 24. november 1981

Martinus og Per Thorell havde mange samtaler i forbindelse med Martinus ønske om, at hans livsværk skulle udgives på et rigtigt forlag. Det blev naturligvis Borgens Forlag der blev valgt. Martinus oplevede ikke udgivelsen, men første bind blev udsendt den 24. november 1981.

I Kosmos nr. 15, 1981 gør Willy Kuijper rede for udgivelsen af Martinus bøger på Borgens Forlag. Willem-Jan Kuijper er formodentlig Willy Kuijpers korrekte hollandske døbenavn.

WILLEM-JAN KUIJPER

Udgivelsen af
Det Tredie Testamente

Talsmanden den hellige ånd, Kristi genkomst eller Det tredie testamente.

Den 24. november er efter en måske i vore Øjne lang venten DET TREDIE TESTAMENTE begyndt at udkomme på Borgens Forlag. Den fysisk set lange ventetid har bevirket, at der har cirkuleret mange rygter om hvad DET TREDIE TESTAMENTE nu egentlig er, og hvad der nu udkommer hos Borgens Forlag. Derfor vil jeg gerne, så godt jeg kan, besvare disse spørgsmål.

At det var Martinus samlede forfatterskab, som skulle komme til at hedde DET TREDIE TESTAMENTE, er noget, der fra Forsynets side er blevet planlagt længe før han var født, og er derfor kosmisk set en urokkelig realitet. Der var bare det ved det, at hans arbejde ikke direkte fra begyndelsen skulle bære det navn, for at forhindre, at det ville vække for megen opsigt og dermed skabe mulighed for, at Martinus som person ville blive et tilbedelsesobjekt eller offer for fanatiske overgreb.

Selvfølge var Martinus fra begyndelsen klar over sin missions omfang, nemlig at give menneskeheden en kærlighedsvidenskab, som samtidig er en forklaring og en videreførelse af Kristi mission. Det var nemlig det,

Martinus oplevede i form af den hvide ilddåb. Og skrev han ikke allerede i Kosmos 1933, nr. 5, side 7: "Jeg har modtaget den forfættede Talsmand: "Den hellige Aand". Den "lærer" mig om alle ting og "minder" mig om alle ting. Og det skal være enhver af mine læsere et tegn på, at denne min udtalelse er absolut sandhed, ... ". Dvs. næsten 50 år før en virkelig offentlig udgivelse af hans arbejde. Men det har først været i de senere år, at han satte lighedstegn mellem Talsmanden den hellige ånd, Kristi genkomst og DET TREDIE TESTAMENTE.

Navnet DET TREDIE TESTAMENTE dukker for første gang op i Livets Bog, bind V, (udkommet i 1947) stk. 1849, hvor han skriver: "Er det ikke denne kursændring og opfattelse af sympati og kulturudvikling eller Guds skabelse af mennesket, der har betinget, at "Det gamle Testamente" ikke kunne blive ved med at være fyldestgørende, men måtte erstattes eller suppleres med "Det nye Testamente"? Og er det ikke den samme fortsatte udvikling, der nu betinger, at dette nye Testamente heller ikke mere er fyldestgørende, men kræves forklaret videnskabeligt, i stedet for som tidligere kun at blive forklaret dogmatisk eller diktatorisk? Er det ikke netop dette krav, der nu afføder åndsvidenskab og derfor må blive et tredie og sidste testamente."

I 1970 fik Martinus den ide, at han ville skrive en præsentation af sit eget arbejde, der kunne skabe et gennembrud af det under begrebet DET TREDIE TESTAMENTE. Og han afbrød skrivningen af det fjerde bind af symbolbogen for at få realiseret denne præsentation. Således skriver han i en takkeskrivelse fra januar 1974 om sit "stadigt fortsatte arbejde med klarlæggelsen af livets kosmiske analyser eller tredie testamente". Skrivningen af denne præsentation blev imidlertid på grund af to operationer i 1975 og 1977, hans høje alderdom og hans omfattende arbejde med strukturproblemerne og løbende sager en del forsinket, men det var under arbejdet med denne at han fik ideen til at kalde den DET TREDIE TESTAMENTE. Og dem, der

støttede Instituttet, fik i 1977 ved to lejligheder tilsendt som takkeskrivelse et afsnit fra det, han på det tidspunkt kaldte DET TREDIE TESTAMENTE. Og det var i anledningen af denne bog, at forlæggeren Jarl Borgen personlig henvendte sig til Martinus og meddelte, at han var interesseret i at udgive den.

Martinus blev dog efterhånden klar over, at en mindre bog, som han regnede med præsentationen skulle blive, ikke kunne have dette navn. Hans problem har egentlig været, hvordan han kunne gøre os det fuldstændig glasklart og slå fast i vor bevidsthed med syv-tommersøm, at hans arbejde virkelig er DET TREDIE TESTAMENTE, Talsmanden den hellige ånd eller Kristi genkomst.

Og så er det, at han i slutningen af 1979, som han selv udtrykte det, fik en impuls om, at hele Livets Bog skulle hedde DET TREDIE TESTAMENTE. I januar 1980 siger han på et bestyrelsesmøde, at Livets Bog bliver trykt som DET TREDIE TESTAMENTE, og at der på omslagets to ydre sider kommer symbolerne "lyset" (nr. 23) og "mørket" (nr. 19). Den førnævnte impuls gav han også udtryk for i oktober 1980 i sin takkeskrivelse for sin halvfemsårs fødselsdag, hvor han fortæller, at bøgerne er kommet til et forlag med henblik på udgivelse. "Foreløbig drejer det sig særligt om de to hovedværker "Det tredie Testamente" (Livets Bog) og symbolbogen "Det evige Verdensbillede". Som det står skrevet her kunne det give anledning til den misforståelse, at symbolbogen var noget, der ikke hører ind under DET TREDIE TESTAMENTE. Men i selve symbolbogen står klart og tydeligt skrevet at "Det evige Verdensbillede" er et supplement til Livets Bog, så på denne måde er det også en del af DET TREDIE TESTAMENTE.

Hvad så med alt det andet Martinus har skrevet, vil måske nogen spørge? Ja her må man understrege på det kraftigste, at alt det, Martinus har skrevet er DET TREDIE TESTAMENTE, men det har ligesom en slags kerne i form af Livets Bog med Det evige Verdensbillede, Logik og Bisættelse. I denne kerne er hovedanalyserne fastlagt, mens alt andet er

støttmateriale, hvori bialyserne er fastlagt. Så selvom DET TREDIE TESTAMENTE er mere end Livets Bog alene kan man sidestille de to, fordi Livets Bog er kernen eller hovedværket.

Hvad er det nu, der udkommer hos Borgens Forlag? Det er Livets Bog, bind I, med overtitel DET TREDIE TESTAMENTE, og de to nævnte symboler på resp. for og bagside. Her kan bemærkes, at Martinus en overgang har tænkt på, at bind I i denne nye udgave skulle suppleres med en prolog, en efterskrift eller en ekstra symbolforklaring, men det viste sig ikke at være Forsynets ønske. Tanken er så at Borgens Forlag, i hvert fald i første omgang, kommer til at udgive de andre bind af Livets Bog. Og Instituttet skal, fra det tidspunkt bogen udkommer, ikke længere sælge disse bøger inden de udkommer igen, men nu hos Borgens Forlag.

Hvad er så betydningen af, at en bog, som har været udgivet i næsten 50 år, udkommer på et almindeligt forlag? Ja, her må vi for det første gøre os helt klart, at Martinus altid handlede på grundlag af impulser indefra (som i hans tilfælde er det samme som at være ét med Gud), og for det andet, at Martinus aldrig har lagt skjul på sin missions og sags tilknytning til Kristusmentalitetens intellektualisering og viderebefordring til den allerede begyndte ny verdensepøke. Og han følte klart, at han som afslutning af sin egen fysiske virksomhed skulle føre sin sag og mission ud til en større offentlig interesse og omtale ved at gøre det tindrende klart at Livets Bog er det fundamentale grundlag for det af Kristus bebudede "Himmeriges Rige", som ikke er af denne verden. Er det ikke netop Martinus arbejde i menneskehedens tjeneste, der vil være af afgørende betydning for realisering af dette rige eller et internationalt verdensrige? Og er det ikke i kraft af hans mission at ordene: "Og da skulle de se menneskesønnen komme i skyerne med megen kraft og herlighed" (Markus 13:26) vil blive til en urokkelig kendsgerning? For er det ikke netop disse ord, som han har symboliseret i symbol nr.

23 “Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse”, hvilket er forsiden af DET TREDIE TESTAMENTE?

Ja, den af Kristus bebudede “talsmand” er kommet i form af en videnskab, nemlig DET TREDIE TESTAMENTE. Og det er denne videnskab, der har videnskabeliggjort Kristi budskab eller Kristi komme og den kan dermed for den virkelige sandhedssøger umuligt være andet end Kristi genkomst. Kristendommen er ved at komme igen, ikke som tro men som videnskab, og udgivelsen af DET TREDIE TESTAMENTE er et uundværligt led i denne genkomst.

Udsendelsen gav anledning til følgende lektørudtalelse.

LEKTØRUDTALELSE FRA INDBINDINGS-CENTRALEN vedrørende relevansen af Martinus værker for danske biblioteker.

Det ligner en offentlig anerkendelse, når Borgens Forlag starter genudgivelsen af Martinus Thomsens 7 binds værk Livets Bog, her med titlen Det tredie Testamente. Værket er skrevet over en periode på næsten 30 år, fra 1932 - 1960, og har rod i en mystisk oplevelse, der fuldstændig ændrede Martinus bevidsthed og blev den kilde han øste af igennem 60 år. Livets Bog er en kosmologi, en metafysisk beskrivelse af og lære om verdensaltet, eller som Martinus selv udtrykker det “en skuen af alle de bag den fysiske verden bærende åndelige kræfter, usynlige årsager, evige verdenslove, grundenergier og grundprincipper”. Livets Bog er et kæmpeværk, en kæmpepræstation, ganske umulig at beskrive på få linier og måske i det hele taget, kompleks som den er. Jeg er stedse i tvivl om vurderingskriterier for litteratur af denne art, jeg har den samme tvivl over for f. eks. Rudolf Steiners produktion eller Blavatsky: Den hemmelige lære. Men måske så meget: her er tale om et originalt, inderlig følt og konsekvent værk. Men også et ganske manisk. Fotografisk optryk af gammel udgave. Bør være repræsenteret på alle større biblioteker.

Jesper Wad

14.4 De forskellige aktiviteter videreførelse efter Martinus død, 1981.

I Kosmos nr. 6, 1981 meddeler man straks hvordan de vigtigste aktiviteter videreføres.

Bestyrelsen

Efter Instituttets nye love, der er udarbejdet sammen med Martinus, og som forventes at foreligge helt færdiggjorte senere på året, er Grethe Brinkhard formand for bestyrelsen efter Martinus. Hun træffes på Instituttets kontor mandag - torsdag kl. 09 - 16,

Redaktionsgruppen

Den danske lov om pressens brug foreskriver, at ethvert periodisk skrift skal have en ansvarshavende redaktør. Indtil sin bortgang har Martinus personlig været ansvarshavende for Kosmos. Fra og med nr. 4 varetages hvervet af Aage Hvolby.

Det i nummer 4 annoncerede særnummer af Kosmos tilstræbes udsendt i slutningen af maj eller begyndelsen af juni. Særnummeret vil indeholde artikler om Martinus liv, virke og mission samt om bisættelseshøjtideligheden og sagens fremtid.

Instituttets kontor

I højsæsonen 20/6 - 1/8 1981 er der endnu enkelte pladser ledige i Martinus Center. Du kan her få en “ferie med god mening i”, som kan være dig til inspiration og hjælp i hverdagen. Henvendelse til Martinus Institut, Mariendalsvej 94 - 96, 2000 København F, tlf. 01 34 62 80.

Klintgruppen

Selvom alle de største arbejdsopgaver i Martinus Center blev løst i påskedagene, mangler der endnu en del, før man er helt klar til at modtage de første gæster. Det er derfor hensigten at samle endnu et arbejds hold i weekenden 13 - 14. juni og om muligt også i store bededagsferien (15. - 17. maj. Alle, som vil give en hånd med, bedes snarest melde sig til Instituttet (tlf. 01 3462 80).

Også med henblik på højsæsonen 20/6 - 1/8 i

Centret i Klint er vi interesseret i at komme i kontakt med nogen, som har lyst til at udføre praktisk arbejde. Situationen er nemlig den, at en del praktiske opgaver hviler temmelig tungt på enkelte personer. Blandt de praktiske opgaver, der er tale om, kan nævnes køkkenarbejde, rengøring, samt tilsyn med lokaler og teknisk udstyr. Vort håb er, at der udover de allerede etablerede arbejdsgrupper også kan dannes en gruppe, der varetager rengøringsopgaverne (ca. 3 timer dagligt), som kan tilrettelægges sådan, at deltagelse i undervisningen er mulig.

Desværre kan vi ikke tilbyde logi til alle, der arbejder frivilligt. Hør derfor efter med Institutet om mulighederne.

Er du interesseret i at hjælpe til, så henvend dig venligst til Martinus Institut med navn, adresse og tlf. nr., samt med oplysninger om, hvornår og hvor længe du vil deltage i arbejdet.

I Kosmos nr. 7, 1981 udsender Redaktionsgruppen og Undervisningsgruppen følgende meddelelser. Indholdet af særnummeret som omtales af Redaktionsgruppen er de tre artikler som er gengivet ovenfor.

Redaktionsgruppen

Arbejdet med det særnummer, der er foranlediget af Martinus bortgang, har nu udviklet sig således, at det er besluttet at redigere særnummeret væsentligt anderledes end oprindelig planlagt. Herved opnås en mærkbar højnelse af særnummerets kvalitet og værdi for eftertiden. De foretagne ændringer medfører, at særnummeret først kan udkomme et par måneder senere end oprindelig tilstræbt.

Aage Hvolby

Undervisningsgruppen

Det er gruppens hensigt til efteråret at fortsætte genopbygningen af undervisnings og foredragsvirksomheden på Institutet, bl. a. i form af foredrag og studiegrupper. Også med

hensyn til foredrag og eventuelle weekendkurser i provinsen er vi indstillet på i videst mulig omfang at imødekomme det behov, der er, men vi kan ikke påtage os det dermed forbundne organisatoriske arbejde. Hvis I er interesseret i at høre hvilke muligheder der er, så henvend jer inden højsæsonen i Martinus Center skriftligt til Undervisningsgruppen, Martinus Institut.

Willy Kuijper

14.5 Engelskafdelingens fortsatte virke, 1982.

I Kosmos nr. 4, 1982 gør Engelskafdelingen rede for deres fremtidige arbejde.

ENGELSKAFDELINGEN

Som læserne måske allerede ved, udsendes KOSMOS på engelsk fire gange om året. Her bringes artikler af Martinus, som er oversat af mennesker med kendskab dels til analyserne, dels til et moderne engelsk. Det er en meget vanskelig opgave at oversætte Martinus tekster, idet Martinus sprogbrug er meget speciel. Det er svært at finde frem til oversættelser, der både dækker meningen helt bogstaveligt og samtidig er letlæselig på et fremmedsprog. Martinus anvender en mængde specialudtryk og begreber, som man må finde tilsvarende dækkende ord for på det fremmede sprog. Oversættelser af Martinus til fremmedsprog er endnu kun på et begynderstadium. Der vil sikkert komme meget bedre oversættelser i fremtiden. Men da interessen for analyserne allerede nu er så stor hos en del engelsk sprogede mennesker, gøres der forsøg på at få oversat så meget af litteraturen som muligt. Foruden en del artikler findes bøger som LOGIK, PÅSKE, DET EVIGE VERDENSBILLEDE I, DEN IDEELLE FØDE og OMKRING MIN MISSIONS FØDSEL på engelsk. Desuden findes BØNNENS MYSTERIUM nu i oversættelse, bragt i KOSMOS i 1981. Endvidere er man i færd med at oversætte LIVETS BOG I. Der findes al-

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT - Driftsregnskab for tiden 1/1 - 31/12 1980

		Budget	Budget	Budget
1979	Indtægter:	1980	1980	1981
343.165	Forlags, trykkeri- og kursusvirksomhed	365.000	450.670	420.000
27.441	Huslejeindtægter, Mariendalsvej 94-96	24.000	27.241	18.000
339.659	Martinus Center, Klint	375.000	376.073	385.000
1.925	Huslejeindtægter, Martinus Center, Klint	2.100	2.175	2.200
20.061	Esperantoafdelingen	24.000	10.568	12.000
606.368	Kulturfonden, bidrag og gaver	625.000	754.387	720.000
208.054	Renteindtægter	226.000	440.382	456.000
1.546.673		1.641.100	2.061.496	2.013.200
	<u>Udgifter:</u>			
	Driftsudgifter, Forlags-, trykkeri og kursusvirksomhed	490.000	535.958	565.000
457.947				
30.300	Livrenteydelse og renteudgifter	32.000	30.300	32.000
28.412	Ejendomsudgifter, Mariendalsvej 94-96	85.000	32.276 x)	85.000
171.549	Driftsudgifter, Martinus Center, Klint	186.000	173.617	170.000
152.142	Ejendomsudgifter, Martinus Center, Klint	165.000	165.566	161.000
3.617	Driftsudgifter, Esperantoafdelingen	4.500	1.504	2.000
702.706		678.600	1.122.275	998.200
=====		=====	=====	=====
	Status pr. 31/12			
1979	<u>AKTIVER:</u>			1980
572.129	Omsætningsformue, likvide midler			921.739
326.950	Omsætningsformue, udestående fordringer og varelager			264.817
2.003.612	Anlægsformue			2.084.124
2.513.936	Andre aktiver			3.588.696
40.678	Omsætningsformue, likvide midler, Esperantoafd.			56.037
79.420	Omsætningsformue, varelager m.v. Esperantoafd.			71.535
655	Anlægsformue, Esperantoafd.			458
53.400	Andre aktiver, Esperantoafd.			52.800
5.590.780				7.040.206
=====				=====
	<u>PASSIVER:</u>			
220.804	Kortfristet fremmedkapital			185.185
2.880.286	Langfristet fremmedkapital			3.288.193
46.375	Ubeskattede henlæggelser			45.580
800	Kortfristet fremmedkapital, Esperantoafd.			1.200
3.685	Ubeskattede henlæggelser, Esperantoafd.			1.500
2.438.830	Instituttets egenkapital			3.518.548
5.590.780				7.040.206
=====				=====

Frederiksberg, den 10. juni 1981
 Martinus Åndsvidenskabelige Institut
 Administrationskontoret

Grethe Brinkhard
 Grethe Brinkhard

x) Der påregnes igangsat meget nødvendige isolerings- og vedligeholdelsesarbejder i 1981. (Udsatte arbejder fra 1980)

14.1 - Driftregnskabet for Martinus Åndsvidenskabelige Institut for året 1980. - e

lerede rå-oversættelser af alle syv bind af LIVETS BOG, men disse skal yderligere gennemarbejdes. De oversatte tekster benyttes også i vid udstrækning i undervisningen i den internationale uge på Klint om sommeren. Der er ingen tvivl om, at interessen for Martinus analyser vil vokse stærkt, både her og i udlandet i den nærmest kommende tid, efter at DET TREDJE TESTAMENTE er udkommet på Borgens Forlag.

Underskrevet K.B.N.

14.6 Den økonomiske situation i Martinus Åndsvidenskabelige Institut ved begyndelsen af året 1981.

I Kosmos nr. 11, 1981 offentliggøres årsregnskabet for kalenderåret 1980 med bemærkninger fra revisorerne. Det skal bemærkes, at offentliggørelsen sker efter Martinus bisættelse.

MARTINUS
ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT
Driftsregnskab for tiden 1/ 1 - 31/12 1980

Selve regnskabet ses på modsatte side.

REVISIONSPÅTEGNING:

Som generalforsamlingsvalgte revisorer skal vi i medfør af revisionsaftale af 25. februar 1971 bekræfte at vi under iagttagelse af god revisionsskik har revideret foranstående årsregnskab pr. 1/1 1981,

firsregnskabet er opgjort i overensstemmelse med lovgivningens og vedtægternes regnskabsbestemmelser, herunder efter principper for god regnskabsskik.

Regnskabet indeholder efter vor opfattelse de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af foreningens økonomiske stilling pr. 1/ 1 1981.

Under vort revisionsarbejde af instituttets

resultatopgørelse for perioden 1/ 1 - 31/ 12 1980 samt status pr. 1/ I 1981, er vi ikke stødt på forhold der kan give anledning til yderligere bemærkninger.

Hillerød, den 9. juni 1981

FINN BENTZENS REVISIONSINSTITUT
A/S

Bemærkninger til årsregnskabet

Det reviderede årsregnskab for 1980 er gennemgået og godkendt af bestyrelsen.

Regnskabet har været lidt længere under vejs end normalt, hvilket især skyldes, at Martinus forlod det fysiske plan den 8. marts 1981, og at kontorets daglige leder fru Grethe Brinkhard udover det normale arbejde efter Martinus ønske blev valgt til bestyrelsens formand og dermed blev meget bebyrdet med arbejde.

Dette gør dog ikke glæden mindre for det meget smukke resultat, som fremgår af vedlagte regnskab. De enkelte regnskabsposter viser, at der er en stigende, sund aktivitet alle steder.

Især posterne gaver og bidrag samt renterne af disse gaver og bidrag har været overraskende store. Og det er helt klart for os, der arbejder med disse ting i det daglige, at det ikke er gaver, hvor gavegiveren bevidst eller ubevidst forventer noget til gengæld, der her er tale om. Det ville jo også kun gøre gaven til en indpakket forretning.

Martinus har selv betegnet sagen på følgende måde: "Sagen er ligesom et spædbarn, der stadig er afhængig af sine forældres omsorg og stadig er afhængig af sine forældres støtte og hjælp, indtil det kan stå på egne ben".

Det føles overbevisende, at spædbarnets egne ben er ved at vokse sig sunde og bæredygtige. Til trods for at Martinus har forladt det fysiske plan, er det dog betryggende at vide, at han stadig vil være en opmærksom lytter til

“spædbarnets” åndedræt og en ivrig beskuer til “spædbarnets” første skridt mod en større verden - en større kosmisk verden.

Selvom der som nævnt er indgået mange bidrag og gaver i 1980 er der fortsat brug for små og store bidrag til sagen. Ikke alene vil der fremover blive brug for mange pengegaver, men også mange kærlige og hjælpsomme hænder, hvis vi skal værne om denne store hjertesag.

Der er mange frivillige hænder, der i kærlighed til Martinus og kosmologien hver eneste dag gør et uselvsk arbejde.

Må jeg ved denne lejlighed minde om, at mange gavebreve ved Martinus bortgang automatisk er opløst. Såfremt nogen ønsker gavebreve med instituttet fornyet er administrationen eller undertegnede gerne behjælpelig hermed. Bidrag på gavebrevene til Martinus gik alle til instituttets arbejde, og dette vil fortsat ske, såfremt dette måtte ønskes.

Som revisor for sagen igennem snart mange år, kan jeg forsikre alle læsere om, at instituttets bestyrelse eller undertegnede på ingen måde ønsker at samle penge eller anden form for materielle værdier sammen for værdiernes egen skyld. De vil være nødvendige bl. a. til forrentning af fremtidig prioritering af det planlagte og nødvendige byggeri i Martinus Center i Klint.

Det må være en fornem opgave for os, der har fået så meget af Martinus og kosmologien, at hjælpe med til at den oprettede byggefonds midler kan gøre det muligt, at priserne også for fremtidige ophold i Martinus Center reduceres til det billigst mulige. Alle, der føler lyst til at være med i Klint, skal så vidt muligt kunne komme der og ikke forhindres af økonomiske grænser. Med andre ord må det være en kvalificeret livsopgave for os, der er blevet beriget med de kosmiske analyser, at drage omsorg for, at mange mennesker - for en rimelig betaling - får kendskab til Martinus og hans livsværk.

Se - vor livsopgave er vendt mod den ydre og fysiske verden i utallige retninger, vendt mod tilværelsens periferi, men lad os ikke glem-

me, at alle radierne løber sammen i tilværelsens midtpunkt, pligtens centrum - vær tro .

Vore opgavers brogede mangfoldighed kan forkortes til dette ene “ Vær tro mod idealet” mod det som din samvittighed overfor Gud og mennesker siger dig er det rette.

Selvom sommeren nu går på hæld, og vi derfor går mod den fysisk mørke tid, så må vi jordmennesker stadig gradvis bl. a. gennem Martinus symboler og kosmologi træde ud af mørket og vende os mod lyset. Gradvis fordi vi ellers ville blændes og intet kunne se og så ville vi jo blot være som den, der uden forberedelse stilles overfor idealet og ikke vil formå at fatte og/eller gribe det.

Vi ved jo udmærket at når det åndelige lys rigtigt begynder at skinne i mørket, så forstår man det ikke, i mørket.

Men dette mørke skal jo også forsvinde helt, nemlig på det tidspunkt, hvor dagen og lyset i form af den ny bevidsthed bryder frem og skyggerne flygter bort! Dette vil kunne give os lys og varme hele året - også i den mørke tid.

Finn Bentzen

14.7 Henning Laug gør rede for sin opfattelse af hvordan sagens vækst og udvikling vil forme sig, 1981.

I Kosmos nr. 16, 1981 giver Henning Laug også sit bidrag til oplysning om hvordan man forestiller sig sagens videre vækst og udvikling.

Henning Laug

Året der svandt, og tiden der kommer

Når dagen er endt, og nattens hvile melder sig, gør man klogt i at gennemgå dagens begivenheder, uddrage sin lære deraf og rette sin tak til Forsynet for den berigelse, som enhver dag indeholder, hvad enten det er de behagelige eller ubehagelige goder, der har domineret i dagens hændelser.

Noget tilsvarende bør man gøre, når året går på hæld, og lade årets begivenheder tegne sig som baggrund for de nye muligheder, der skal præge det kommende års ubeskrevne blade.

Martinus bortgang

For interesserede i sagens arbejde hæver en begivenhedsrække sig op over alle de andre, en begivenhedsrække, som endnu længe efter dukker op i sindet og stemmer til omtanke, taknemmelighed og inspiration.

Det er begivenhederne omkring Martinus bortgang og bisættelseshøjtideligheden i koncertsalen i Tivoli. Alt dette er skildret udføreligt i Kosmos i dobbeltnummeret 13/ 14. Her skal blot tilføjes, at disse begivenheder efterlader fornemmelsen af, at arbejdet i sagen nu skal intensiveres, at tiden nu er inde for mere udadventt arbejde.

Martinus har før sin bortgang gjort klart, hvordan arbejdet fremover skal forme sig, og hvordan vi skal forholde os til den udbredelse af kendskabet til hans analyser, som vil finde sted. Det blev der gjort rede for ved den mindeaften, som afholdtes i august i København i direkte fortsættelse af den tradition, som havde dannet sig om Martinus fødselsdag, og hvor han hidtil var festens midtpunkt. Det var han i virkeligheden også den mindeaften, hvilket tydeligt fremgik af aftenens taler.

Martinus Center

Mange var sikkert spændt på, hvordan sæsonen ville forløbe i Klint, nu vi ikke som i de foregående år havde Martinus til at indlede med et foredrag, og hvor han føltes nærværende, selvom han ikke var personlig til stede i Centret.

Der var sikkert mange, som alligevel følte hans nærværelse i sæsonens forløb gennem kursusvirksomheden, hvor foredrag og studiegrupper afløste hinanden på en måde, der gav gode løfter om den fremtidige undervisning.

At sæsonen forløb så tilfredsstillende skyldes i høj grad den store indsats, som blev ydet af mange deltagere i form af frivilligt arbejde på mange forskellige felter, som køkken, reception, rengøring, undervisning, underhold-

ning, vedligeholdelse af arealer og huse Alle, der er interesserede i og ansvarlige for sæsonens rette forløb, er disse mange medarbejdere dybt taknemmelige for denne uselviske indsats, hvilket naturligvis også gælder de mange, der bidrager med deres indsats uden for sæsonen i påsken og i week ends.

Vi ser uden tvivl alle hen til den tid, hvor der er så stor interesse om vort arbejde, at det bliver muligt at etablere en hel års skole i Klint. Det vil kræve udvidelse af og forbedring af de bygninger, der kræves til det formål, men det må ske skridt for skridt i takt med vore økonomiske muligheder og med forøgelse af antallet af kursussøgende deltagere.

Som det fremgår af en anden artikel i dette nummer af Kosmos er planen om en nybygning i centret i Klint så vidt fremme, at en lokalplan nu er udarbejdet og godkendt af kommunen, og projekteringen vil i løbet af få måneder gå i gang. Vi må forvente, at en ny pavillon står klar til anvendelse i sæsonen 1983. Med den udvidelse af kapaciteten, som en ny pavillon medfører, bliver det påtrængende nødvendigt at beskæftige sig med planer om en forbedring af foredragssalen og en udvidelse af Terrassens køkken og spiseafdeling. Disse planer vil blive udarbejdet i 1982, og det er vort håb, at de kan realiseres samtidig med bygningen af pavillonen.

Et projekt, der også skal tages stilling til i en ikke al for fjern fremtid, og hvortil der også skal skaffes midler, er bygningen af et mausoleum i Klint. Men før denne plan kan realiseres, skal tilladelser indhentes hos de forskellige myndigheder, hvorunder sådan et byggeri sorterer. Nærmere meddelelse om dette vil til sin tid komme i Kosmos.

Mindestuer

Et andet ønske, som kræver myndighedernes tilladelse, er allerede opfyldt i år, idet der er givet tilladelse til at indrette Martinus lejlighed på Mariendalsvej til mindestuer. Dette vil blive omtalt nærmere i et senere nummer af Kosmos.

Det Tredie Testamente

I dette tilbageblik over årets begivenheder skal også fremhæves en anden begivenhed, som mange med Martinus har set frem til

med forventning, nemlig udgivelsen den 24. november, af Livets Bog I, som den første bog i Martinus samlede værker, der nu går i handelen under over titlen "Det Tredie Testamente".

I al den tid, Martinus har arbejdet på sit livsværk, er bøgerne udgivet på eget forlag, og er dermed ikke bragt i den grad frem til offentlighedens kundskab, som tilfældet er med de bøger, der fremover vil blive udgivet på kendte, store forlag. Det har givet Martinus en langt større ro til at fuldføre sit værk, end tilfældet ville have været, hvis hans værker havde været almindelig kendt og udbredt.

Kosmos

Kosmos vil i det nye år udkomme en gang månedlig, som tilfældet var med de første mange årgange, og desuden med forøget sidetal, og fornyelser i form og indhold.

Det er vort ønske, at dette bindeled mellem sagen og dens stadig voksende skare af læsere og interesserede skal delagtiggøre alle i sagens vækst og trivsel, og inspirere til studiet af og dermed bedre forståelse af det evige verdensbillede.

Andre aktiviteter

At udbrede kendskabet til og forståelse af det evige verdensbillede er den mission, vor fælles sag har, og mange mennesker har følt sig inspireret til at deltage i dette arbejde.

På samme måde som mange interesserede har ydet hjælp i centerets aktiviteter, har der også været ydet betydningsfuld hjælp i form af Økonomisk bidrag og medarbejderskab i tilknytning til arbejdet i Institutet i København.

Det er med stor taknemmelighed, at vi ser tilbage på den uselviske og dygtige indsats, der er ydet indenfor de forskellige områder, som kontorarbejde, skrivning og revision, trykning og indbinding, ved foredrag og i studiekredse.

De mange meddelelser, vi har modtaget om aktiviteter i form af studiekredse rundt om i landet og i andre lande, viser tydeligt den stadigt voksende interesse for kosmologien.

Alle, der på den ene eller anden måde medvirker til at udbrede kendskabet til kosmolo-

gien, som studerer den og prøver at omsætte dens tanker i det daglige liv, er i realiteten medarbejdere i vor fælles sag, og er dermed medvirkende til at grundfæste og opbygge den nye verdenskultur, som vor lidende menneskehed har så stærkt behov for.

Med dette indblik i det forgangne år og i vore tanker om, hvad fremtiden kan bringe, sender vi alle læserne og medarbejdere vore hjerteligste Ønsker om en rigtig glædelig jul og et meget velsignet nytår.

HL

14.8 Redaktionsgruppens sammensætning, 1981.

I Kosmos nr. 15, 1981 skriver Redaktionsgruppen om dennes sammensætning og arbejde.

Redaktionsgruppen

Redaktionsarbejdet er hidtil hovedsageligt varetaget af enkeltpersoner, der har været i stand til at påtage sig denne gerning. De seneste år før Martinus bortgang har Tage Buch udført hovedparten af arbejdet i nært samarbejde med Martinus. Fremover vil redaktionsarbejdet blive udført af en redaktionsgruppe, hvis medlemmer nu er:

Tage Buch, Aage Hvolby, Max Käck, Henning Laug, Lars Lundell, Karin Brant Nielsen, Svend Aage Rossen, Ole Therkelsen og Erik Weihrauch.

Gruppen vil tilstræbe, at KOSMOS udvikler sig til at blive et levende, inspirerende og informerende bindeled mellem sagens interesserede. I denne sammenhæng modtager gruppen meget gerne egnede bidrag (artikler, notitser, fotos) og forslag fra læserne. Materiale til tidsskriftet bedes sendt til:

Redaktionsgruppen
Martinus Institut
Mariendalsvej 94 96
2000 København F

Man er endvidere velkommen til at kontakte gruppens enkelte medlemmer personligt om alle forhold vedrørende tidsskriftet.

Ændringer i tidsskriftet Kosmos udseende og udgivelseshyppighed, 1981.

KOSMOS vil i den kommende tid undergå forskellige ændringer. Fra og med det udsendte dobbeltnummer 13/14 (1981) er tidsskriftet blevet to spaltet. Fra januar 1982 ændres udgivelseshyppigheden fra de nuværende 4 numre pr. kvartal til 1 nummer pr. måned. Samtidig vil tidsskriftets omfang blive øget til 16-20 sider pr. nummer.

Abonnementsprisen bliver i 1982:
Ved helårlig betaling: 1 80 kr. / 12 numre
Ved halvårlig betaling: 100 kr. / 6 numre

Vi vil gerne i denne forbindelse henlede læsernes opmærksomhed på, at KOSMOS ikke har nogen som helst form for annonceindtægter, og at man gennem sit abonnement støtter udbredelsen af kendskabet til Martinus verdensbillede.

Aage Hvolby

14.9 Der afholdes en årlig mindedag for Martinus efter hans død. Mindedagen lægges på Martinus fødselsdag den 11. august.

Det var Martinus ønske at der også efter hans død skulle afholdes en speciel dag om året som mindedag. Denne blev fastlagt til datoen for hans fødselsdag. Den første mindedag blev afholdt 11. august 1981 og gengives af Tage Buch i Kosmos nr. 16, 1981.

14.10 Den første mindedag for Martinus, den 11. august 1981.

Tage Buch

Mindedagen for Martinus august 1981

Gennem en lang årrække har Martinus fødselsdag været festligholdt ved en årlig højtidelighed i København. Denne tradition vil

blive fortsat, selv om Martinus nu er gået bort. I år afholdtes højtideligheden lørdag den 15. august på Hotel Sheraton. I sammenkomsten deltog ca. 425 venner af Martinus og hans sag. Aage Hvolby indledte aftenen med at sige følgende:

“Kære venner. Ved fødselsdagsfesten for Martinus sidste år sagde han, at hans kosmiske bevidsthed kunne betegnes som en særlig afdeling af kosmisk bevidsthed, og at han havde en dermed forbunden ganske bestemt mission. Denne mission var, som vi ved, at han skulle anvende sin kosmiske bevidsthed helt og fuldt på at give den samlede menneskehed en højintellektuel fremstilling af verdensbilledet i form af symboler og skriftligt nedfældede, kosmiske analyser. For at kunne hellige sig denne opgave måtte han afstå fra at bruge sin kosmiske bevidsthed på andre områder. Det gjaldt således også hans egen person og hans egen situation. Det medførte, at han ikke på forhånd var klar over, hvornår han skulle forlade vor verden.

I foråret 1980, altså for knap halvandet år siden, følte han sin organisme så nedslidt og svækket, at han fandt det naturligt at give udtryk for, at han nok kun kom til at opleve højst en fødselsdag til. Begivenhederne siden da har vist, at hans fornemmelser på dette område kom til at stemme med realiteterne. Hans 90 årsdag blev den sidste fødselsdag, hvor vi fysisk og personligt kunne takke ham for den inspiration, han gennem sine analyser og ved sin væremåde har været for hver enkelt af os.

Vi er nu på ny samlede for at højtideligholde hans fødselsdag. For første gang er han, festens midtpunkt, ikke fysisk iblandt os. Dagen er derfor på en måde mere en mindedag end en fødselsdag i sædvanlig forstand.

Hvorfor holder vi nu fødselsdag uden Martinus? Det gør vi, fordi han ønskede, at vi skulle fortsætte med at gøre det efter hans bortgang. Det ønskede han ikke for sin egen skyld, men fordi han kunne se, at det ville være til gavn for sagen og dermed for sagens interesserede, altså os. Vi er jo ikke nogen for-

ening. Vi er ikke medlemmer, der kan samles til foreningsprægede møder. Men vi har brug for at holde sammen, for at få information og for at blive inspirerede i gensidig sympati og kærlighed, til glæde for vor omverden og os selv, og dermed til støtte for sagens vækst og fremtid.

Vi der har nydt det privilegium at opleve Martinus fysisk, og som har sat os for at lade hans analyser være vort moralske livsfundament, er jo på en måde hans disciple. Vi har hver for sig oplevet en større eller mindre del af sagens fosterperiode og er, som han sagde det, at betragte som de første i fremtidens kultursamfund. Vi har dermed en forpligtelse over for Forsynet til at fortælle og informere om Martinus og hans skaberværk, når der er naturlig anledning dertil. Hvem andre end vi skulle ellers gøre det ?

Tidligere har det været en nem opgave, thi Forsynet har holdt sagens vækst tilbage. Men nu, hvor fosterperioden er slut, er en langt mere udadventt epoke i sagens historie påbegyndt. Nu træder sagen offentlig frem. Det kan vi alle hjælpe med til ved at fortælle om analyserne og i høj grad ved vort eget eksempel. Og vi kan trygt regne med, at Martinus vil stå ved det løfte, han flere gange har afgivet, nemlig at være med os og sin sag efter sin bortgang.

Hvad denne mindedag på længere sigt vil udvikle sig til, må fremtiden vise. For en ordens skyld kan nævnes, at Martinus en overgang overvejede at lade sagens højtidsdag være sammenfaldende med dens egentlige fødselsdag, det vil sige den dato i marts måned, hvor han i 1921 fik sin kosmiske bevidsthed. Men da denne indvielse strakte sig over flere dage og ikke entydigt lader sig fastlægge, valgte han slutteligt at lade sagens højtidsdag være sammenfaldende med sin egen fødselsdag”.

Aage oplyste derpå, at bestyrelsen lige som de tidligere arrangører af fødselsdagen havde tilladt sig at forespørge sagens trofaste venner og interesserede, om man ville støtte arbejdet økonomisk. Til den foretagne indsamling, der i Danmark havde indbragt 54.000 kroner

og i Sverige 25.000 danske kroner, fremførte Aage følgende bemærkninger:

“Sagen har ikke nogen indtægter i form af medlemskontingenter, og da den endnu ikke kan hvile økonomisk i sig selv i kraft af undervisning og salg af litteratur, er det overmåde vigtigt og glædeligt, at så mange har været og fortsat er i stand til og villige til at støtte arbejdet økonomisk. På alle interesseredes vegne vil jeg gerne takke varmt og hjerteligt for disse gavebeløb. Jeg vil også gerne på alle interesseredes vegne rette en ligeledes varm og hjertelig tak til de mange, der har ydet uundværlig og frivillig assistance, det være sig ved håndværksarbejde, køkkenarbejde, rengøring, kontorarbejde, oversættelsesarbejde, redaktion, revision, undervisning, trykkeriarbejde og underholdning m. m.

Når Instituttet ikke tidligere har arrangeret fødselsdagen skyldes det, at Martinus ikke syntes, at han kunne være med til at arrangere en fest med ham selv som midtpunkt. Denne “hindring” foreligger ikke mere. Og da Instituttet på længere sigt vil have de naturligste forudsætninger for at arrangere mindedagen, har Martinus ønsket, at Instituttet fremover selv planlægger og gennemfører den. På Instituttets vegne vil jeg ved denne lejlighed rette en meget varm og hjertelig tak til den gruppe med Sam Zinglersen i spidsen, der hidtil har arrangeret fødselsdagene til gavn og glæde for vort sammenhold og til støtte for sagens liv og vækst. Hjertelig tak.”

Aage afsluttede sin indledning med følgende ord:

“Hvad angår programmet for aftenen gælder, at bestyrelsen har tilladt sig at lægge beslutning på hovedparten af taletiden. Det skyldes primært, at bestyrelsen ved denne første mindedag har meget på hjerte. Den har gerne villet tilkendegive, at Martinus har draget omsorg for, at der er kraft og kontinuitet i sagen efter hans bortgang. Denne mindedag har derfor et særpræg, som disse mindedage ikke altid vil have. Fremover vil selvfølgelig også flere andre komme til orde, og mindedagene vil

formentlig også gradvist få et mere internationalt præg.

Vi er glade for, at så mange har været lydhøre over for Martinus ønske om fortsat at samles på hans fødselsdag og fortsat at støtte sagen. Vi håber, at aftenen og tiden efter den vil få et forløb, så vi også genser jer ved de kommende mindedage. “

Tage Buch gav derefter i form af en række lysbilleder med tilhørende kommentarer et tilbageblik over sagens historie og udvikling. Som led i denne gennemgang fik man lejlighed til at se en række billeder af Martinus på forskellige alderstrin.

Den næste taler var Ib Schleicher, hvis tale drejede sig om “Den enkelte interesseredes opgave og betydning, og Instituttets nærmeste fremtid”. Talen omhandlede også de retningslinier og principper, hvorefter “sagen” skal ledes, det Martinus med eet ord kaldte “strukturen”, derunder også medarbejdernes holdning til hinanden og udadtil overfor medmennesker i det hele taget. Denne struktur, som Martinus har udarbejdet gennem de senere år i nært samarbejde med Instituttets bestyrelse, er endnu ikke renskrevet og tilgængelig. Da Ib Schleichers tale vil blive bragt her i bladet ved anden lejlighed, skal vi ikke gengive dens ordlyd.

Den sidste taler var Willy Kuijper, der talte om “Verdensgenløsningen i vor tid”, og herunder kom ind på Det Tredie Testaments betydning nu og i fremtiden, og ligeledes understregede den enkeltes ansvar. I tiltro til, at også Willy Kuijpers indlæg vil resultere i en artikel i KOSMOS, undlader vi her at referere detaljer fra hans tale på mindedagen.

Mellem de enkelte foredrag spillede pianisten Gunilla Engstrom fra Göteborg en række kompositioner af J. S. Bach, Claude Debussy, Carl Nielsen og Bela Bartok.

Efter afslutningen af det officielle program var der som sædvanlig lejlighed til at hygge

sig i hinandens selskab. Denne mulighed benyttede mange sig også ved denne lejlighed af.

Ib Schleichers tale ved mindehøjtideligheden blev trykt i Kosmos nr. 4 og 5, 1982. Da talen indeholder oplysninger om intensionerne for Instituttets virke i fremtiden gengives den nedenfor.

Tale holdt ved Martinus fødselsdag den 11. august 1981. Bearbejdet for KOSMOS

Ib Schleicher

Den enkelte interesseredes betydning
og Instituttets nærmeste fremtid

Der findes mere end tre milliarder mennesker her på jorden. Det er et antal så stort at man ikke kan have en realistisk fornemmelse af hvor mange mennesker det egentlig er. Og jorden befinder sig i et uendeligt univers.

Hver enkelt har stor betydning
Den opgave og den betydning som hver enkelt interesseret har er i virkeligheden meget stor og meget afgørende. Det hele drejer sig nemlig om denne enkelte.

De levende væseners livsoplevelse og livslykke er mål i sig selv. Det er det der er livet, og i livet er ingen overflødig. Her har alle samme betydning. Men det er ikke ligegyldigt hvordan man lever sit liv. Det afhænger af et særligt forhold. Det er derfor nærliggende for den enkelte også for den enkelte interesserede i Martinus arbejde at komme til den opfattelse at man ikke selv har nogen særlig betydning i dette gigantiske samspil af kræfter. En sådan opfattelse er imidlertid helt forkert!

Forholdet til omgivelserne

I den nuværende udvikling kan man kun nå en varig livslykke på en ganske bestemt måde nemlig ved at opbygge et harmonisk forhold til omgivelserne.

Ingen har sagt det så tit, ingen har sagt det

så tydeligt og så stærkt som Martinus. Og ingen har som han påvist det og begrundet det. Han har påvist at det ligger i den nuværende udvikling, at det ligger i vores natur, at det i virkeligheden er udtryk for menneskets dybeste længsler.

Og heri ligger naturligvis også garantien for at det ikke er fantasi og ønsketænkning, men en igangværende udvikling der efterhånden vil blive til virkelighed.

Forholdet til omgivelserne og vel at mærke forholdet til alle omgivelser også i mikro- og makrokosmos er da også hovedtemaet i hele Martinus arbejde, i alle hans værker, i hans foredrag, i hans samtaler med mennesker ja i virkeligheden i hele hans liv. Det var det der var hans liv. Det var det han levede for. Alt drejede sig for ham om dette forhold.

Forholdet er analyseret og belyst på mange forskellige måder og i mange sammenhænge i Martinus værker. Her er et citat fra et af hans mange foredrag:

“Alle levende væsener er uundværlige enheder, hver især beregnet på at opfylde en særlig hensigtsmæssig del af verdensplanens logik”.

På grundlag af Martinus arbejde er der altså ikke en eneste der har grund til at føle sig overflødig eller ligegyldig. Enhver er en uundværlig enhed i livet og har en særlig vigtig opgave at udføre.

Den enkeltes hovedopgave

Det er afgørende vigtigt hvordan man lever sit liv. Herom skriver Martinus:

“Mennesker har i almindelighed den opfattelse, at det er ydre bånd, som hindrer deres frigørelse, og de er meget ofte fulde af kritik mod de ydre forhold, mod andre mennesker, mod omgivelserne i det hele taget. De ved ikke, at så snart et menneske udøver kritik, er det bundet. For at blive frie må menneskene nå frem til at hæve sig op over alle begær og al kritik. Menneskene er i en vis form for unatur, så længe de begærer. Herfra selvfølgelig undtaget urbegæret, dvs. begæret efter livet. Begæret efter friheden og freden er naturlige afskygninger af selve livs- eller urbegæret, men da menneskene ikke kender livet og dets love, forsøger de at nå frem til frihed og fred ad veje, der gang på gang fører dem frem til

nye bånd og lænker, til krig og ufred i mange variationer”. (1)

“At ville bestemme over vor næste, hvordan han skal reagere og opføre sig, at ville diktere ham sin vilje, sin væremåde og livsopfattelse, er en af de største hindringer for jordmennesket i at nå frem til at opleve livslykken, som ikke er baseret på, hvad der sker, men på hvordan man selv reagerer over for det, der sker”. (2)

“For at man selv kan få et fuldkomment liv i fred og harmoni, fordres det ikke, at alverdens mennesker også skal opfylde loven for livet. Det er absolut nok, at man selv opfylder denne lov. Man kan ikke opfylde den for noget som helst andet væsen, enhver må selv foretage denne opfyldelse eller kosmisk kemiske proces med de kemikalier, som er vedkommendes følelser og tanker. Det er sin egen hidsighed, man må begrænse, sin egen selvished man må lade udgå af blandingen, og sin uselvished man i rigeligt mål må lade indgå i den blanding af energi, hvor der både er følelse og omtanke. Man kan virkelig bandlyse al ufred fra sit eget væsen. Det er tåbeligt at tro, at alle andre også skal opfylde loven for tilværelse, for at vi selv kan blive lykkelige. Menneskene står ikke på samme udviklingstrin, og der vil endnu en tid være mennesker på jorden, der ikke forstår loven for tilværelsen, og derfor vil løbe rundt i krigens sfære og skabe deres eget “helvede”. (3)

“Men der findes millioner af mennesker, som er så langt fremme i udvikling, at de kan begynde at forstå intellektualiteten bag ved livet og naturen, dvs. de love, af hvis overholdelse det fuldkomne liv er et resultat. Til disse mennesker lyder det i dag: “Se, lyset er i verden, du behøver kun at studere, forske og åbne dig for dette lys. Du vil se, at alt uden omkring menneskets sfære er kosmisk kærlighed. Du vil opleve, at kærligheden er universets grundtone. Du vil efterhånden erfare, at alle vegne, hvor de guddommelige love opfyldes, funkler og stråler glæden, lykken og saligheden. Du ser den i morgen og aftenrøden, du føler den i solens varme og lys. Du ser den i sommerens blomstertæppe og i det nys ud-

sprungne løv. Du mærker den i den svalende, duftende sommerregn og føler Guddommens nærhed i sommernattens eventyrlige spil af lys og mørke. Selv midt i vinterens mørke og kulde vil du kunne opleve den i snekrystallernes funklende spil og isblomsterne på din rude. Du vil, når du åbner dit sind, erkende den i livets fundamentale kredsløb, der er en timeliggørelse af evigheden og en eviggørelse af timeligheden. Dit sind vil blive ét med denne kærlighed, og du vil give den til andre gennem dine tanker, følelser og handlinger". (4)

"Åndsvidenskaben eller "kærlighedsvidenskaben", der giver oplysning om LOVEN FOR LIVET, vil med tiden blive en hjælp for millioner af mennesker til at lære at få herredømme over deres eget sind, så det kommer til at vibrere i kontakt med "universets grundtone" til gavn og glæde for helheden. Det vil tage sin tid, men det har stor betydning, at nogle mennesker er begyndt allerede i dag". (5)

Frem til denne mentale suverænitæt når vi dog ikke uden videre. Ønsket er ikke nok. Det kræver også megen koncentration og stadig indleven, og det skal man have kræfter til. Hovedopgaven for den enkelte interesserede er altså at skabe et lysende forhold til omgivelserne. Ligegyldigt hvad vi er beskæftiget med eller optaget af er der ingen af os, absolut ingen der er undtaget fra denne hovedopgave. Det er nemlig en opgave der tager alle vores omgivelser i betragtning, som tager overhovedet alt i betragtning. Hermed bliver der som Martinus skriver:

"Plads til alle, og alles evner vil komme til udfoldelse til gavn og glæde og velsignelse for næsten og for helheden. Det er den store frigørelse, menneskeheden er på vej imod, og de bånd, der binder og hindrer frigørelsen, er de enkelte jordmenneskers egoistiske vaner og deres uvidenhed. Efterhånden som skæbneerfaringerne trænger ind i den enkeltes sind, vil dette åbne sig i længsel efter ny viden, som befrier mennesket fra mentale fængsler og fører det frem til mental suverænitæt". (6)

Livsløst, livsmod og livsglæde

For at gøre noget alvorligt ved vores livs hovedopgave forholdet til omgivelserne skal vi alle sammen have energi, og for at få den behøver vi livsløst, livsmod og livsglæde. Disse ting kan imidlertid ødelægges af for megen dårlig samvittighed på grund af de fejl og mangler man kan finde hos sig selv.

At komme i den situation vil dog være at gå alt for langt i selvbebrejdelser. Vi må alle acceptere det trin vi hver for sig står på, om ikke andet så fordi det er en kendsgerning vi først kan ændre lidt efter lidt. Bliver vi deprimerede over det bliver det blot endnu værre, og så kan det endda gå så galt at vi bliver en belastning for vore omgivelser. Og det var jo det modsatte der var meningen.

Vi skal kun være lige netop så utilfredse med os selv og vore egen situation at vi på den baggrund gør noget effektivt ved vores forhold til omgivelserne. Og vi skal være opmærksomme på at alt det der skaber livsglæde uden at begrænse den for andre, det er nyttigt.

Forholdet til Instituttet

Men hvordan er så forholdet for den enkelte interesserede til Instituttet når det er fastslået hvad der er den enkeltes hovedopgave.

Ja i første række skal det være et forhold til de kosmiske analyser. Det er overhovedet det vigtigste med hen syn til Instituttet. Det er i analyserne vi hver især skal hente viden, indsigt og forståelse til vores egen udvikling til vores eget arbejde med at forbedre vores forhold til omgivelserne.

Og nu er det jo så heldigt at vi alle sammen har fri og uhindret adgang til de kosmiske analyser. Her er der slet ingen hindringer. Vi har altså i denne forbindelse alt hvad Instituttet kan give os til vores hovedopgave.

Formålet med Instituttet er i det hele taget at gøre de kosmiske analyser tilgængelige for interesserede. Har vi kræfter og interesse for dette arbejde ud over vores personlige hovedopgave så må vi naturligvis være interesserede i at støtte og i at bidrage til Instituttets virksomhed hvor der er behov for det og hvor vi har mulighed for det.

Her er Instituttet et redskab under ingen omstændigheder et mål i sig selv. Det må aldrig

for nogen interesseret blive et spørgsmål om hvad Instituttet kan give til en selv, hvad Instituttet kan gøre for en selv, hvilke fordele man kan have af Instituttet, eller hvilke hensyn det kan tage til en selv.

Er vi virkelig dybt interesserede kan vi ikke være i tvivl om at vi i de kosmiske analyser har fået en gave som vi ikke har kapacitet til at gengælde, ligegyldigt hvordan vi ville prøve. Vi har fået en indsigt i og en adgang til livet som vi måske i virkeligheden ikke kan leve foruden.

Retmæssigt kan dette forhold kun give grundlag for spørgsmålet om hvad vi hver især kan give til eller gøre for Instituttet. Og det skal ikke være for Instituttets egen skyld og heller ikke for medarbejdernes. Dybest set skal vi støtte Instituttet for vore omgivers skyld. Også herigennem kan vi arbejde på forholdet til vore omgivelser – det forhold som stadig er den vigtigste opgave for hver eneste en af os.

Her er grunden til at vi også må være interesserede i at bevare og udbygge det redskab som Instituttet skal være. Og vi må også være stærkt interesserede i den holdning og det forhold dette redskab skal have til omverdenen.

Instituttet skal give frihed

Det arbejde som Instituttet direkte selv skal udføre skal være så begrænset som muligt, men selvfølgelig stort nok til at løse opgaverne. Og tilsvarende skal det antal mennesker som Instituttet direkte skal beskæftige være så lille som muligt.

Instituttet skal give omgivelserne så stor frihed som det er gørligt. Der skal herfra lægges så få bånd og begrænsninger på andres initiativ og aktivitet som det overhovedet kan lade sig gøre. Der skal organiseres så lidt som muligt herfra.

Ingen verdensorganisation

Der kan ikke være tvivl om, at Martinus arbejde skal gøres tilgængeligt over hele jorden. Og tænker man traditionelt vil man umiddelbart forestille sig at det skal ske gennem en eller anden form for verdensorganisation. Sådan har jeg da selv tænkt da jeg for mange år siden kom ind i dette arbejde.

I de senere år er det imidlertid sammen med

Martinus blevet krystalklart at dette arbejde skal følge en helt anden vej. Denne vej fører til en verdenskultur hvor princippet skal være at give hver enkelt den størst mulige frihed og de bedst tænkelige livsudfoldelsesmuligheder.

Opbygningen af en verdensorganisation ville være i stærk modstrid med dette princip. Ingen organisation kan nemlig fungere uden en vis form for ensretning og tvang som alle nødvendigvis må indordnes under.

Man skulle dirigere underorganisationer ud over verden, og man skulle autorisere undervisere, foredragsholdere og andre medarbejdere.

Herved ville man uundgåeligt lægge kimen til lange rækker af skjulte eller åbne konflikter. Og det er lige netop det Instituttet skal virke for at afskaffe og for at undgå. Heraf følger nødvendigvis at den direkte organiserede virksomhed skal være så begrænset som muligt. Det giver størst frihed. Andet kan Instituttet ikke. Det ligger i fremtidens uselviske livsform.

De kosmiske analyser er frie

Enhver kan frit læse og studere de kosmiske analyser. Enhver kan frit fortælle om dem til andre – dog helst kun når der er naturlig anledning til det. Man kan frit danne studiekredse, holde foredrag eller på anden måde arbejde med og for disse analyser.

Det gælder både her i landet og ude omkring i verden. Her skal ingen have nogen form for forpligtelser over for Instituttet. Man kan endda frit forholde sig kritisk til analyserne helt som ens egne synspunkter tilsiger en.

Man kan gøre alle disse og andre ting alene eller sammen med andre. Det er ikke Instituttets sag, men de interesseredes eget private anliggende.

Jo mere initiativ der tages udover jorden, og jo flere aktiviteter der herved opstår, des bedre for Instituttets arbejde. Når der ikke er nogen begrænsninger kan aktiviteter opstå hvor som helst der er inspiration og kræfter til det.

I det lange løb vil det give helt andre og meget større muligheder end hvis det hele skulle foregå under Instituttets egen organisation. Og som sagt befrier det Instituttet for de konfliktmuligheder der nødvendigvis følger af at

ville organisere og bestemme over andre. Det må være klart at denne holdning er helt i overensstemmelse med princippet at give mennesker så stor frihed som overhovedet muligt. Det er på den anden side også klart at Instituttet ikke kan forpligte andre til at arbejde efter dette princip. Men selvfølgelig er det særdeles Ønskeligt at andre indtager samme holdning.

Alt hvad der har med de kosmiske analyser at gøre bør naturligvis foregå harmonisk som det overhovedet kan gøres. Det betyder selvfølgelig også at ingen bør tage initiativer, der griber uheldigt ind i ting som andre i forvejen er i gang med. Det gør man jo ikke blandt gode venner.

Sagt på en anden måde vil det være rigtigt for hver enkelt af os alle at have Ønsket om at udføre netop det arbejde som ingen andre gør, som ingen andre er i gang med. Det der er vigtigt er jo at arbejdet bliver udført ikke hvem der gør det. Og der er jo nok at gøre. Der lever som sagt mere end 3 milliarder mennesker her på jorden, og bortset fra ganske få har de praktisk taget ingen anelse om at de kosmiske analyser overhovedet eksisterer. Så længe det er tilfældet skulle der jo i hvert fald være rigeligt at gøre hvor ingen andre i forvejen er i gang.

Instituttets direkte opgaver

I de sidste par år af Martinus levetid er der sammen med ham arbejdet meget intenst på en endelig udformning af Instituttets love. De er nu færdigt udarbejdede og skal herefter forelægges forskellige instanser før de bliver offentliggjort.

Herudover er de væsentlige forhold ved Instituttet blevet behandlet indgående sammen med Martinus. Det er sket gennem en årrække, og i de sidste tre år er både bestyrelsesmøderne og en række medarbejdermøder, hvori Martinus har deltaget, blevet optaget på bånd. De bliver nu nedskrevet. Det sker dels som en dokumentation for de ting der faktisk er besluttet af Martinus selv, og dels for at sikre at der også i mange mindre forhold bliver arbejdet i overensstemmelse med hans synspunkter. Formålet med Instituttets virksomhed er i lovene udtrykt i 3 afsnit.

Det første siger at
Instituttet skal bevare Martinus værker uændret som de foreligger fra hans hånd.

Det næste siger at
Instituttet skal oplyse om Martinus værker.

Det tredje er at
Instituttet skal gøre disse værker tilgængelige for interesserede. Det skal ske gennem udgivelser, oversættelser og undervisning.

Heri ligger der en forpligtelse for Instituttet til kun at beskæftige sig med Martinus arbejde. Umiddelbart kan man måske mene at det er ensidigt, men i virkeligheden er det udtryk for det modsatte. Når blot denne forpligtelse findes ét eneste sted på jorden kan alle andre være helt frit stillet. Men det er naturligvis ønskeligt at også andre af egen tilskyndelse vil følge denne linie. Det kan Instituttet dog ikke have noget som helst krav på, men det er væsentligt for alle interesserede at indstille sig på det Martinus gav udtryk for er det rigtige. På dette ene sted skal alle kunne være helt sikre på at man så langt det er menneskeligt muligt kun gør rede for Martinus kosmiske analyser. Her må man ikke under nogen omstændigheder søge at udarbejde nye analyser. Ikke af en eller anden fanatisk grund, men udelukkende for at omverdenen tydeligt og klart kan vide hvad der er hvad. Fra Instituttets side må der ikke skabes tvivl om hvad der er Martinus analyser og hvad der ikke er.

Martinus holdning og synspunkter

Alle i den nuværende bestyrelse betragter de kosmiske analyser som en gave til nuværende og fremtidige interesserede.

Sammen med Martinus har vi søgt at finde den bedste måde hvormed man kan bringe denne gave ud til så mange som muligt. Det vil sige igennem Instituttets virksomhed, og gennem den frie adgang til analyserne som alle interesserede hermed har.

Tingene er drøftet meget indgående med Martinus, og vi andre i bestyrelsen har bevidst undladt at søge at presse vores egen traditionelle tankegang ind i dem. Det har altid været Martinus der til syvende og sidst har draget de endelige konklusioner af drøftelserne.

Hvis vi ikke havde haft denne holdning havde der ikke været nogen fornuftig grund for os til at sidde i denne bestyrelse. Traditionel tankegang kan man jo få til overflod.

Vi har følt det som vores opgave at sætte os så godt som muligt ind i Martinus holdning og synspunkter. Og den grundfæstede opfattelse der hermed findes i bevidstheden hos den nuværende bestyrelse har Martinus udtrykkeligt ønsket at bevare i Instituttets arbejde så længe som muligt. Derfor skal disse medlemmer blive i denne bestyrelse til de engang hver for sig, selv ønsker at udtræde.

Efter denne overgangsperiode vælges nye medlemmer kun for en periode på fem år, og de kan ikke genvælges.

Martinus har haft det synspunkt at der til den tid vil være så mange interesserede at det ikke vil være noget problem at finde de nødvendige medlemmer til bestyrelsen.

Med denne klart begrænsede funktionsperiode har Martinus til en høj grad villet fjerne risikoen for uheldige magtkoncentrationer i Instituttets bestyrelse.

Det skal også oplyses at bestyrelsen skal supplere sig selv, sådan som det i øvrigt altid har været tilfældet. Det vil sige at de øvrige selv skal vælge et nyt medlem når der er en der fratræder. Andre muligheder findes ikke da der ikke omkring Instituttet må dannes nogen forening eller anden form for medlemskreds. Med denne bestemmelse kan der ikke skabes en forsamling der kan foretage et sådant valg.

Man kan godt sige at en selvsupplerende bestyrelse ikke er en demokratisk form. Det har jeg engang selv sagt til Martinus da det blev drøftet. Og hertil svarede han nogenlunde således:

“Nej, det er det ikke, men det skal det heller ikke være. Dette Institut skal være en selvstændig virksomhed. De demokratiske former, de demokratiske livsformer, de skal finde sted ude i samfundet så længe vi taler om valg og al den slags ting”.

Men det må være klart at Instituttet meget gerne skulle være et eksempel på harmoniske samarbejdsforhold, på harmoniske personlige forhold.

Instituttets nærmeste fremtid

I Martinus tid var Instituttets hovedopgave en ganske anden end den er nu. Dengang drejede det sig om at Martinus i det hele taget fik mulighed for at gennemføre den kolossale livsopgave det var at foretage en gennemgribende analysering og beskrivelse af verdensbilledet. Et intenst arbejde der stod på stort set hver eneste dag gennem ikke mindre end 60 år.

Det at skabe sagen et fodfæste i form af en kreds af trofaste interesserede var også en vigtig opgave, men i forhold til Martinus personlige arbejde dog ikke nær så afgørende i hans tid.

Nu da Martinus forfatterskab er afsluttet, og han ikke længere er her til stede, er sagen en ganske anden. Vi står nu lige i begyndelsen af den periode hvor arbejdet skal brede sig ud over jorden. Det må derfor have interesse at se hvordan Instituttets nærmeste fremtid tænkes at forme sig. I nogle af de foregående afsnit er der gjort rede for visse grundlæggende og principielle ting i Instituttets virksomhed. I de følgende afsnit gives en række oplysninger om Instituttets grundlag og om den nærmeste fremtid for væsentlige aktiviteter.

Martinus værker Instituttets grundlag

De værker der hidtil er udgivet er hovedsagelig følgende:

Livets Bog (7 bind)

Det Evige Verdensbillede (3 bind)

Logik

Bisættelse

Mindre bøger (27)

Artikler (En lang række i KOSMOS).

Disse værker er hovedsagen, og dermed er de Instituttets egentlige grundlag. Efter Martinus udsagn indeholder de mere end tilstrækkelige analyser til flere århundreders moralske udvikling. Og han mener det vil tage menneskeheden noget der ligner fem hundrede år at få dem læst, så udviklingen her på jorden skal ses i store tidsperspektiver. Det er man dog ikke selv afhængig af. Hver enkelt har sin egen vej.

Ud over de værker der er nævnt her, og som

altså for længst er udgivet, har Martinus efterladt en lang række bånd med tidligere afholdte kurser og foredrag. De vil blive afskrevet. Desuden er der efterladt en stor samling manuskripter og en række symboler. Alt dette skal gennemlæses og gennemgås, og det skal vurderes hvad der eventuelt er færdigt til udgivelse. Det øvrige må om nødvendigt bearbejdes så det kan udgives. Engang i fremtiden kan der så foretages en udgivelse af Martinus samlede værker.

Det samlede værk skal bære titlen "Det Tredie Testamente". Oprindelig var der tanke om at det var en selvstændig bog, der skulle have denne titel. Senere at manuskriptet skulle omarbejdes til at blive en prolog til Livets Bog. Endnu senere kom det på tale at gøre det til efterskrift i Livets Bog.

Imidlertid tog dette manuskript et sådant omfang, at det derefter kom på tale at gøre det til femte, sjette og muligvis flere bind i symbolbogen "Det Evige Verdensbillede". Fjerde bind til symbolbøgerne skulle stort set ligge færdig. Til sidst kom Martinus dog til at det var det samlede værk som skulle bære titlen "Det Tredie Testamente". Senere må der så tages stilling til under hvilken form de efterladte manuskripter skal udgives.

Bevare værkerne uændret

Det er naturligvis hensigten at sørge for en sikker opbevaring af alle Martinus efterladte originalmanuskripter, både dem der allerede er trykt og udgivet og alle dem der endnu kun ligger i manuskriptform. Alt er foreløbig anbragt i Instituttets boks og skal opbevares som sikker fremtidig dokumentation. Det skal forblive urørt. Kun fotokopier må bruges til gennemlæsning, til eventuel bearbejdning og ved trykning. Efterhånden skal der også samles et eksemplar af alle de førsteudgaver som er udgivet af Martinus selv og dermed godkendt af ham.

Martinus vil ikke udelukke at der enkelte steder i hans værker kan have indsneget sig små "skønhedspletter". På trods heraf har han bestemt at kun indlysende trykfejl må rettes. Der må ikke senere kunne rejses tvivl om hvad Martinus faktisk skrev. Eftertiden vil sikkert

påskønne denne klare holdning, for kun herved kan man hindre at værkerne efterhånden kommer til at foreligge i forskellige mere eller mindre autoriserede udgaver. Om "skønhedspletterne" har Martinus i Øvrigt udtalt at det kun kan være uvæsentlige småfejl. Med den enestående omhu der er lagt i udarbejdelsen er verdensbilledet en sammenhængende, entydig helhed.

Undervisning

Instituttets undervisningsvirksomhed skal koncentreres i Klint. Her skal der med tiden opbygges en helårsskole, og det skal ske efterhånden som der viser sig Økonomiske og arbejdsmæssige muligheder for det. Som tidligere oplyst her i KOSMOS er det planlagt at sætte første del af byggeriet i gang i august 1982.

I denne fremtidige helårsskole arbejdes der allerede nu på at skabe en undervisningsform hvor undervisere og deltagere i højere grad end i almindelighed arbejder på lige fod. Inden for Instituttets rammer skal der være så lille fokusering på enkelt personer som muligt. Der må ikke opbygges noget der blot ligner et præsteskab. Institutet skal vise vej til en individualiseret kultur. Her vil enhver betragte alle som lige. Man vil erkende at ligheden består i at alle har en uindskrænket og lige kosmisk ret til livet, at alle er lige uundværlige og betydningsfulde. Man vil betragte det som en helt naturlig ting så vidt muligt at erkende hvor man selv og andre står i de forskellige former for udvikling og så udgå netop herfra. Det er det naturlige grundlag for en individualiseret kultur, og det skal Instituttets undervisning naturligvis baseres på.

Brede sig ud over jorden

Frem for alt skal værkerne gøres tilgængelige på så mange sprog som overhovedet muligt. Det regnede Martinus med vil ske ved udgivelser gennem eksisterende forlag. Heller ikke her skal Institutet påtage sig de direkte arbejdsopgaver i højere grad end nødvendigt.

I en overgangsperiode kan der selvfølgelig være tale om at instituttet må tage initiativer i særlige tilfælde og f. eks. selv foretage udgivelser på fremmede sprog. Men det bety-

der i hvert fald at der ikke skal opbygges en større, og slet ikke en international forlags og trykkerivirksomhed. Man må regne med at udgivelserne kommer til at foregå gennem de virksomheder og de kanaler der allerede findes i samfundet. Ingen enkeltvirksomhed heller ikke Instituttet her - kan selv opbygge et så omfattende udgivelses og distributions-system som det der allerede findes i verden.

Udgivelse på dansk og andre sprog

I november udkom første bind af Livets Bog på Borgens Forlag. Den har hovedtitlen "Det Tredie Testamente" og undertitlen "Livets Bog I.

Allerede nu, kun et par måneder efter, har der vist sig en så stor interesse, at forlaget ser grundlag for at gå videre. Der er derfor nu truffet aftale om udgivelse af anden del af Livets Bog i samme form. Når man senere kender reaktionen på denne udgivelse må de øvrige udgivelser drøftes.

Udgivelser på andre sprog, og i særlig grad oversættelser til andre sprog, kan være en vanskelig sag. Efterhånden som naturlige muligheder viser sig vil der naturligvis blive indgået kontrakter med fremmede forlag.

Ophavsretten eller copyrighten til alle Martinus værker tilhører Instituttet. Det betyder at kun det kan forestå udgivelsen af disse værker. Skal andre udgive noget skal det ske efter kontrakt med Instituttet. Det forfatterhonorar der bliver tale om for sådanne kontrakter må ventes at blive en betydelig indtægtskilde en gang i fremtiden.

Vi har søgt bistand hos en af landets største specialister i ophavsret og copyright for at sikre at Instituttet kommer til at handle så rigtigt og så godt som muligt i disse forhold.

Der ligger betydelige problemer i at få værkerne oversat i en så høj kvalitet som dels er ønskelig, og dels er realistisk. Heri må der lægges store anstrengelser. Mangelfulde eller fejlagtige oversættelser vil give tilsvarende mangelfulde opfattelser og misforståelser langt ud i fremtiden. Normalt vil der gå flere årtier før sådanne oversættelser kan revideres og udgives på ny. Hvordan den nødvendige kvalitet i oversættelserne skal sikres er endnu ikke afklaret, men det er et spørgsmål som vil blive behandlet med megen omhu.

Økonomi

Selv om vi her er samlet om et åndeligt arbejde kan og må vi ikke behandle Instituttets økonomi let og overfladisk. Vi må nødvendigvis sørge for at denne side af sagen er i orden. Og Instituttets økonomiske forhold er heldigvis i den bedste orden.

På samme måde som vi nu har søgt bistand hos den højeste ekspertise i spørgsmål om ophavsret og kontrakter har Instituttet i mange år haft en fremragende revisorbistand i revisions og økonomispørgsmål. Det garanterer at der handles med omtanke i alle tingene. Og det betyder at der er garanti for at Instituttet ikke kommer ud i forhold der kan betegnes som økonomisk spekulation.

Enhver bidrager og enhver interesseret skal have grundlag for at nære tillid til at der hverken er tale om økonomisk spekulation eller uhensigtsmæssige dispositioner med de midler der er til rådighed.

I de senere år er Instituttets virksomhed vokset støt og roligt. Det skyldes en stadig voksende interesse for Martinus arbejde i almindelighed. Og det skyldes også betydelige gaver og bidrag og meget stor frivillig hjælp til arbejdet i de forskellige grene af virksomheden.

Sådanne oplysninger kan måske give det indtryk at der snart ikke længere vil være brug for at støtte Instituttet. Men intet kan være mere forkert. Det vil der være et praktisk taget ubegrænset behov for langt ud i en fjern fremtid. Ikke for Instituttets skyld, men for de interesseredes skyld, både de nuværende og de fremtidige.

Der er f. eks. langt igen før alle Instituttets bygninger og andre fysiske ting er i den stand og orden alle brugerne i virkeligheden har behov for. Og i det hele taget ligger det jo sådan at priserne på bøger, studier og ophold skal holdes så lave som Instituttets samlede opgaver og økonomi tillader. Det ligger i det almennyttige formål at arbejdet skal gøres tilgængeligt så langt ud over jorden som muligt.

Martinus skal bisættes i Klint

Som det blev oplyst under bisættelseshøjtideligheden i koncertsalen i Tivoli er Martinus

bisat i et kapel på Vestre Kirkegaard foreløbig. Det er nemlig meningen at den endelige bisættelse skal ske i et mausoleum på Villa Rosenbergs grund i Klint.

Hertil kan man umiddelbart mene, at det er udslag af et ønske om persondyrkelse. Dem der har kendt Martinus tilstrækkelig godt vil dog kunne se en række ting der viser noget ganske andet.

Martinus holdt sig meget langt væk fra offentlig omtale. Han gjorde hvad han kunne for at den kun fik det omfang der netop var nødvendigt og hensigtsmæssigt for at sagen kunne få fodfæste i en kreds af interesserede. Alt ud over dette blev pure afvist, og han henviste altid til at sagen først skal blive offentlig kendt efter hans egen tid.

Det er måske ikke kendt af ret mange men på en hel række områder havde Martinus særdeles rige evner. Ville han det havde det været let for ham for det første at skabe sig en overdådig luksustilværelse og for det andet en tilværelse med en persondyrkelse uden lige. Men det afholdt han sig totalt fra. Hele livet har han levet under ret så beskedne forhold, og hans tilværelse har været meget tilbagetrukket, i den sidste årrække endog nærmest afsondret.

Når Martinus så alligevel skal bisættes i et mausoleum har det nogle ganske bestemte og tungtvejende grunde. Hovedårsagen er den store betydning det har at behandle mikrolivet på en helt anden og meget mere omsorgsfuld måde, end det nogensinde før har været tænkt her på jorden. Denne bisættelse vil i sig selv vække en sådan opmærksomhed blandt alle fremtidige interesserede at den herved medvirker til at skabe en helt ny bevidsthed i forhold til mikrolivet en helt ny dimension i menneskets bevidsthed.

Der er i øvrigt også det at sige til det at Martinus anbefaler alle at blive bisat efter samme metode – af hensyn til organismens mikroliv. Også her ønsker han for sin egen organisme netop det som han også ønsker for alle andre.

Mindestuer

Det er tanken at indrette Martinus lejlighed på Instituttet som mindestuer sådan at fremtidige interesserede kan blive nærmere oriente-

ret om under hvilke forhold Martinus levede. Jeg er overbevist om at det vil have betydelig interesse for eftertiden at se i hvilke omgivelser det menneske levede som skabte de kosmiske analyser, at se det sted hvor størstedelen af disse analyser blev til. Efter at denne tale er holdt er der i øvrigt givet tilladelse til at bevare lejligheden som mindestuer. Senere skal der så tages stilling til under hvilke omstændigheder der kan gives adgang til dem.

Betydningen af de kosmiske analyser for den fremtidige udvikling her på jorden.

Skulle det ikke være tydeligt og klart for næsten enhver hvad der netop mangler her på jorden, hvad der er behov for - nemlig menneskelighed, næstekærlighed, alkærlighed?

Mange mennesker langt uden for rammerne af dette Institut og dets kreds af interesserede taler om at det virkelig er menneskelighed der mangler.

Og er menneskelighed ikke lige netop det enkelte menneskes sag. Det kan jo f. eks. ikke være et organisatorisk spørgsmål. I sig selv kan ingen organisatorisk form skabe menneskelighed. Den kan kun skabes af de mennesker der lever her på jorden - af hver enkelt af os.

Og har man indsigt og forståelse er det så ikke blot at komme i gang, at komme videre? Behøver man at vente på andre? Menneskelighed kan brede sig lige som så mange andre ting. Hver enkelts handlinger har derfor stor betydning. Men der er behov for en personlig styring af den enkeltes liv, af den enkeltes udvikling af menneskelighed, og den kan kun finde sted på grundlag af indsigt og forståelse.

Megen menneskelighed er skabt her på jorden i de sidste 2000 år. Den har f. eks. givet sig udslag i et moderne retsvæsen, socialvæsen, undervisning, kultur, hospitalsvæsen, offentlig trafik og en masse andre ting. Men alt dette er kun en spæd begyndelse til den lyse tilværelse, der vil opstå. Den vil blive skabt af alle de mennesker der efterhånden får inspiration og indsigt til at føle en livsopgave i at skabe menneskelighed i deres daglige forhold til omgivelserne.

En tak til det menneske . . .

Personlig må jeg sige at kendskabet til Martinus analyser har givet mig et helt andet liv end det jeg er sikker på jeg ellers havde fået. Det har afgjort også været en betydelig fordel for mine omgivelser. Forholdet til dem ville ganske bestemt have været noget anderledes uden disse analyser.

Jeg mener ikke at jeg på nogen måde selv ville have været i stand til at skabe mig et overblik over tilværelsen og dermed få plan og mening i livet.

Derfor føler jeg en meget varm og inderlig taknemlighed mod det menneske som har brugt hele sit liv på at udarbejde de kosmiske analyser, på at give denne indsigt. Og jeg føler en lige så varm og inderlig taknemlighed mod det forsyn der sendte dette kærlige menneske.

Hermed vil jeg ønske alle der er til stede her og alle fremtidige interesserede rigtig hjertelig til lykke med Martinus fødselsdag.

Jeg er sikker på at denne fødselsdag for 91 år siden vil vise sig at være en lykke for den fremtidige udvikling her på jorden i skabelsen af menneskelighed.

Litteraturhenvisninger:

Artikler af Martinus i KOSMOS.

- 1) Frihed frigjorthed og fred. 1979 side 51.
- 2) Alt er såre godt. 1979 side 19.
- 3), 4), 5) Menneskehedens kærlighedshunger. 1972 side 66 og 67.
- 6) Den store frigørelse. 1978 side 127.

14.11 Afsluttende bemærkninger angående videreførelsen af Martinus livsværk.

Jeg har ikke i denne sammenhæng kunnet bidrage med andet end en sammenstilling af nogle få informative artikler skrevet af Martinus nærmeste medarbejdere. I artiklerne fortæller de hvordan de dengang så på fremtiden.

Vi ser, at de var fuldt fortrøstningsfulde og havde de bedste intentioner. Vi ser også at økonomien var god og velfunderet når virksomheden, "Sagen", blev drevet videre med omtanke.

Der er ingen grund til at kommentere de enkelte udsagn og synspunkter. Det er nu 25 år siden de blev fremsat, og vi må hver i sær selv vurdere om vi synes at udviklingen er gået som det har været ønskeligt. Der ydes i hvert fald fortsat en stor og uegenlyst indsats, af såvel de egentlige medarbejdere, som af de mange frivillige der stadig er med til at opretholde en god standard for udbredelse og undervisning i form af de fysiske rammer hvori denne finder sted.

Hvis man er af den opfattelse at Martinus kosmologi er sandheden om de kosmiske love og universet, kan vi prøve at forestille os hvordan udviklingen fremover gennem århundreder og måske gennem flere tusinde år vil forløbe. Medens Martinus levede var der flere af hans nærmeste kreds der syntes at udviklingen, det vil sige udbredelsen af kendskabet til Martinus kosmologi, gik alt for langsomt, og at man burde være noget mere udadvendt.

Martinus var gennem hele sit liv af den opfattelse at udviklingen ikke måtte forceres, og at det derfor ikke kunne gå hurtigere end det i realiteten gik. Man måtte under ingen omstændigheder pådutte mennesker noget de ikke selv inderst inde følte at de havde behov for.

Medens Martinus levede, skete Udviklingen ved at der var enkelte mennesker mange forskellige steder, i de senere år også langt uden for Danmarks grænser, der fik interesse for Martinus kosmologi og derfor tog den til sig. Disse mennesker dannede små punkter hvorfra der opstod "ringe i vandet". Ringene opstod ved at disse mennesker omtalte kosmologien for andre mennesker i deres omgangskreds som havde de samme grundlæggende interesser. På den måde bredte budskabet om kosmologien sig.

Vi er i vores tid vant til at der skal gøres et stort reklamearbejde for at få forøget omsætningen af en vare. Man kan muligvis godt se udbredelsen af Martinus kosmologi i lyset af et sådan faktum, at det er en form for en "vare" der skal "sælges". Man må dog være opmærksom på, at baggrunden for at få interesse for kosmologien har den forudsætning at det enkelte menneske skal være i besiddelse af et virkeligt behov for at tilegne sig den dermed følgende forståelse af livets dybeste hemmeligheder.

Der skal i mennesket opstå en sult efter at forstå den store sammenhæng.

Vi kan se at der allerede i Martinus levetid er en betydelig udbredelse når vi ser på lokaliteter (podekorn), men ikke i så stor udstrækning når vi ser på kvantiteten.

Vi kan danne os et lille overblik over det nuværende udviklingsstadium ved at se på en liste der viser os, i hvor stor udstrækning Martinus skrifter er blevet oversat til andre sprog. Der er allerede oversat en række af Martinus bøger til islandsk, svensk, engelsk, tysk, fransk, spansk, hollandsk, russisk og esperanto. Alle disse er autoriserede oversættelser, som er godkendt af Institutet. Herudover har mennesker i forskellige lande oversat noget af Martinus litteratur til andre sprog. Oversættelserne er hovedsagelig sket fra det materiale der i forvejen var oversat til esperanto. Listen over bøger på andre sprog end dansk udleveres på Institutet.

Skal vi benytte Martinus profeti angående udviklingen, skal vi erindre at han sagde, at omkring 3000 år fremme i tiden vil menneskeheden have nået et udviklingsstadium hvor et stort flertal har opnået kosmisk bevidsthed. Han underforstår dermed at et stort flertal, hver især har tilegnet sig, og forstået og efterlevet kosmologien gennem en lang periode, i

flere inkarnationer (man får ikke kosmisk bevidsthed fordi man går ind for Martinus kosmologi).

Martinus kosmologi er et tilbud om en indsigt i de kosmiske love, der gives til menneskene. Det står ethvert menneske frit for, om det ønsker at benytte sig af tilbudet eller lade det ligge.

Det er jo sådan at alle veje fører til målet, de er blot ikke alle lige lange og lige lette at vandre. Vi bestemmer selv hvilken vej vi ønsker at vandre.

Der er imidlertid ingen tvivl om at vi hver især vælger netop at vandre den vej der er den nødvendige og rigtige for ens egen udvikling. Det enkelte menneske skal derfor kun beskæftige sig med Martinus kosmologi, hvis dette menneske føler at det har et behov for netop denne indsigt.

Det var den holdning som Martinus altid gav udtryk for når han blev spurgt. At pådutte mennesker noget de ikke føler de har behov for er at gøre åndelig vold på dette menneske, sagde Martinus. Derfor havde han ikke nogen hast med at få udbredt sin kosmologi. Den skulle nok blive udbredt når tiden var moden til det, sagde han.

Sådan så han på det fordi han selv var sikker på, at det han gav til menneskene var sandheden. En sandhed som de hver især på et tidspunkt ville have brug for i deres udvikling.

14.1 - Nogle af de mennesker der arbejdede i Sagens tjeneste i tiden omkring Martinus bortgang. Forrest med mønstret trøje Svend Aage Rossen, for bordenden Aage Hvolby, derefter Tage Buch, Karin Brandt Nielsen, Max Käck, Henning Laug. På denne side bagest Lars Lundell og Ole Terkelsen - et Lars Lundell, Max Käck og Karin Brandt Nielsen var med i redaktionsgruppen for Kosmos.

14.2 - Martinus på besøg hos Per Thorell den 27/7 1980. Per Thorell boede på dette tidspunkt på Kammerrådensvej 17, 2. th, Hørsholm. - pt